مبنای مرحوم آیت‌الله بهجت: کفایت اهلال هلال وقت غروب در بلد

(33:03)

خب مبنای دیگر این بود؛ الآن در غرب، هلال را دیده‌اند، چه کار کنیم؟ یک مبنای دیگر این بود؛ حاج آقا می‌فرمودند؛ می‌گفتند در بلد ما رویت هلال به این نحو نیازی نیست. آن چه که ما نیاز داریم این است که ولو یک لحظه در افق قم وقت غروب، اهلّ‌الهلال. یعنی از جای دیگر می‌فهمیم که در قم در وقت غروب هلال داشتیم. این قول با قول قبلی تفاوت دارد. آن‌ها می‌گویند باید وقت غروب هلالی داشته باشیم که بتوانیم آن را ببینیم. ولذا برای من جالب بود؛ مرحوم آقای تهرانی وقتی شهرها را جلو بردند، تا جایی بردند که مثلاً در مشهد یک دقیقه،و یک لحظه هلال داشت. وقتی یک لحظه هلال داشته، چطور می‌گویید باید هلالی داشته باشند که آن را ببینند. من نمی‌دانم چطور شد که ایشان این جور می‌گویند! یعنی تا لحظه‌ای بردهاند که می‌گویند چون در قم دیدیم و مکث هلال برای ما چهل دقیقه بود و فاصله ما با آن جا سی و هشت دقیقه است، می‌فهمیم که در مشهد دو دقیقه هلال داشتند. هلال برای ما چهل دقیقه صبر کرده، چهل دقیقه ما کاشف از این است که در مشهد دو دقیقه هلال داشته‌اند. این کافی است. خب دو دقیقه هلال دم افق، کافی است؟! اگر رویت را می‌گویید، خب این چه میقاتی است؟! یعنی بگویید برای آن‌ها به اندازه دو دقیقه هلال بود!

علی ای حال حاج آقا این مبنا را قبول داشتند؛ یعنی اگر بفهمیم وقت غروب بلد، هلال داشتیم، ولو کم، در نظر ایشان کافی است. ولذا روی همین مبنا بود که به‌راحتی گفتند تلسکوپ مجزی است. چرا؟ چون آن ذهنیتی که ایشان از نظم شروع اول ماه داشتند برایشان واضح بود که وقتی با تلسکوپ هلال را می‌بینند، یعنی هلال داریم. رویت، فقط یک طریق است. این را هم نوشتند.

بازبینی #2
ایجاد شده 29 ژانویه 2026 15:23:44 توسط ... .
به روزرسانی شده 29 ژانویه 2026 15:36:24 توسط ... .